

ભારત વિદ્યાલય કરાડી, મારો અદભૂત અનુભવ 2002-2018 મહેશ કરાડીયા દ્વારા

2001 માં જ્યારે મારા પિતાનું ભારતમાં નિધન થયું ત્યારે હું તેમના અંતિમ સંસ્કાર માટે ગયો હતો. ધાર્મિક વિધિઓ કર્યા પછી, મેં ભારતમાં રહેવાનું અને ત્યાં થોડો સમય વિતાવવાનું નક્કી કર્યું. નજીકના ગામોની મુલાકાત લેતી વખતે મેં જોયું કે યુવાનોના જૂથો શેરીના ખૂણાઓ અને અન્ય વિવિધ સ્થળોએ એકઠા થયા હતા અને માત્ર નિષ્ક્રિય બેઠા હતા અને ગપસપ કરતા હતા. લોકોને પૂછવા પર, હું એકત્ર થયો કે તેઓ એવા યુવાનો છે જેમણે શાળા છોડી દીધી હતી અને તેમને કોઈ રોજગાર નહોતો. તેમના શિક્ષણ વિશે જાણતા, મને ખબર પડી કે તેમાંથી મોટાભાગનાએ તેમની સ્થાનિક ગુજરાતી માધ્યમની શાળાઓમાં અભ્યાસ કર્યો છે જ્યાં તેમની પાસે કારકિર્દીનું કોઈ માર્ગદર્શન નથી. તેમનું અંગ્રેજી નબળું હતું અને તેથી તેમની મર્યાદાઓ હતી.

મેં કેટલાક યુવાનો સાથે વાત કરવાનું નક્કી કર્યું જેઓ શિક્ષિત હતા અને મને ખબર પડી કે મોટાભાગના તેમના ગામોથી દૂર અંગ્રેજી માધ્યમની શાળાઓમાં હતા. મેં આ શિક્ષિત યુવાનોને પૂછ્યું કે શું તેઓ સેમિનારનું આયોજન કરવામાં મને મદદ કરશે અને તેઓ અંગ્રેજીમાં શિક્ષણના ફાયદાઓ પર ભાષણ આપવા તૈયાર થશે કે કેમ. તે બધા સહમત થયા અને વિચાર્યું કે તે એક અદ્ભૂત વિચાર છે. તેથી આયોજન શરૂ થયું. આનંદ દાંડીકરે રસ ધરાવતા લોકોની માહિતી એકત્ર કરવાની જવાબદારી લીધી.

આ દરમિયાન, 2002 માં મને કરાડીમાં અમારી શાળામાં વાર્ષિક સામાન્ય સભામાં આવવાનું કહેવામાં આવ્યું. તેઓ શાળાના વડા તરીકે નવા અધ્યક્ષની પસંદગી કરવાના હતા કારણ કે છેલ્લી ખુરશીનું દુ:ખદ અવસાન થયું હતું. હું શાળાનો ઇતિહાસ જાણતો ન હતો સિવાય કે મારા બંને માતાપિતાએ ત્યાં સ્વતંત્રતા પહેલા શીખવ્યું હતું. મને શિક્ષણ વિશે થોડાક શબ્દો કહેવા અને નવા અધ્યક્ષ તરીકે કેવા પ્રકારની વ્યક્તિ પસંદ કરવા માટે કહેવામાં આવ્યું. વ્યક્તિગત રીતે હું કોઈ નિવેદન આપવા અથવા મારી સલાહ આપવા માટે પૂરતો લાયક ન હતો. મેં માત્ર ધોરણ દસ સુધીનો અભ્યાસ કર્યો હતો અને કોલેજમાં પ્રવેશ કર્યો ન હતો. પરંતુ હું એક અનુભવી વ્યવસાયિક વ્યક્તિ હતો, સારી મુસાફરી કરતો હતો અને શ્રી માંઘાતા સમાજ સહાયક મંડળ લેસ્ટરનો પ્રમુખ હતો જ્યાં મને સમુદાયમાં કેવી રીતે કામ કરવું તે અંગેનો વિપુલ અનુભવ મળ્યો હતો.

મેં આપણા યંગસ્ટર્સના વર્તમાન અને ભવિષ્ય અને અંગ્રેજી અને કારકિર્દી માર્ગદર્શન વિશે મહત્વ વિશે વાત કરી. મારા આશ્ચર્યથી મને તાળીઓ પાડી અને નવા અધ્યક્ષ તરીકે ચૂંટવા માટે નામાંકિત કરવામાં આવ્યા. મેં મારી નબળી શૈક્ષણિક પૃષ્ઠભૂમિ વિશે હાજર બધાને સ્પષ્ટ કર્યું પરંતુ કોઈએ સાંભળ્યું નહીં અને ત્યાં હું ભારત વિદ્યાલય કેળવણી મંડળના 18 મા પ્રમુખ તરીકે ચૂંટાયો, સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ ભારતના આયર્ન મેન તરીકે સ્થાપવામાં આવેલી શાળાના આજીવન પ્રમુખ હતા. 1921. શાળામાં ત્રણ વિભાગોનો સમાવેશ થાય છે, ગુજરાતી માધ્યમ પ્રાથમિક, માધ્યમિક અને ઉચ્ચતર માધ્યમિક, તમામ સરકાર દ્વારા સંચાલિત અને ભંડોળ પૂરું પાડવામાં આવે છે. મેં મારા પડકારનો સામનો કર્યો કારણ કે મને મારા શૈક્ષણિક સ્વપ્ન પ્રોજેક્ટને આગળ વધારવા માટે નવું પ્લેટફોર્મ મળ્યું હતું.

મારી નવી પોસ્ટના સમાચાર સાંભળીને, સેમિનારનું આયોજન કરવામાં મને મદદ કરનારા યુવાનોની ટીમ આનંદિત થઈ અને તેનાથી તેમને વધુ પ્રોત્સાહન મળ્યું. થોડા અઠવાડિયામાં સાઠથી વધુ લોકોનો ડેટાબેઝ બનાવવામાં આવ્યો જેમાં શિક્ષણ અને સમુદાયમાં કામ કરતા લોકોનો સમાવેશ થાય છે. નવસારીમાં ઉષા એકેડમીને અમારા પ્રથમ સેમિનારનું આયોજન કરવા માટે સ્થળ તરીકે પસંદ કરવામાં આવી હતી.

અમારા સમુદાયના ઘણા અગ્રણી સ્થાનિક લોકો, કેટલીક શાળાના વડાઓ અને થોડા NRI એ સેમિનારમાં હાજરી આપી હતી. મારી યુવાનોની ટીમે અંગ્રેજીમાં શિક્ષણની જરૂરિયાત વિશે સારી રીતે વાત કરી. અમારા પ્રદેશની લગભગ તમામ શાળાઓ ગુજરાતી માધ્યમની શાળાઓ હતી. તેનો અર્થ એ થયો કે તમામ વિષયો ગુજરાતીમાં ભણાવવામાં આવતા હતા અને અંગ્રેજી એક વિષય હતો. અમે લોકો સુધી પહોંચવા માટે જે પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા તે એક અંગ્રેજી માધ્યમની

શાળાની જરૂરિયાત હતી જ્યાં ગુજરાતી, હિન્દી અને સંસ્કૃત સિવાય અંગ્રેજીમાં તમામ વિષયો ભણાવવામાં આવશે જે તેમના પોતાના વિષયો હશે. આ શાળાઓ સરકાર સંચાલિત અને નાણાકીય હતી.

સેમિનારમાં લોકોને સમજાવવાના અમારા પ્રયાસમાં અમે નિષ્ફળ ગયા. નિષ્કર્ષ એ છે કે ગુજરાતી માધ્યમની શાળાઓ બાળકોને પૂરતું અંગ્રેજી શીખવે છે અને અંગ્રેજી માધ્યમની શાળાઓની જરૂર નથી. અમે પાણીનું પરીક્ષણ કરી રહ્યા હતા અને હવે જાણતા હતા કે અંગ્રેજી માધ્યમની શાળાની સ્થાપના એટલી સરળ નહીં હોય.

આ દરમિયાન કરાડી સંગઠન મંડળ યુકે દ્વારા યોજાયેલી ખાસ બેઠકમાં, કથળી રહેલી જૂની શાળાને બદલવા માટે તદ્દન નવી શાળાનું મકાન બનાવવાનો નિર્ણય લેવામાં આવ્યો હતો. અમારા પિતા હીરાભાઈ, મારા કાકા જમનાદાસભાઈ અને કાકા લલિતભાઈ રણછોડભાઈ કરાડીયાની યાદમાં કરાડીયા પરિવાર દ્વારા આયોજિત અમારા કરાડીના 25 મા સ્નેહ સંમેલનમાં માત્ર 3 કલાકમાં કરાડીના લોકો અને મિત્રો દ્વારા અદભૂત રકમ GBP.55000 ગીરવે મુકવામાં આવી હતી. આ ખૂબ પ્રોત્સાહક હતું.

નવી શાળાનું મકાન બનાવવાના વિચાર સાથે અને કેટલાક સાથીદારો સાથે શિક્ષણ અંગે જાગૃતિ લાવવા માટે અમે 2003-2004માં કેનેડા, દક્ષિણ આફ્રિકા અને ન્યુઝીલેન્ડની યાત્રા કરી હતી. દક્ષિણ આફ્રિકામાં, પ્રેમા પંચિયા પરિવારના સભ્યોએ શાળાની નવી ઇમારતો માટે તેમની જમીન દાનમાં આપી હતી. કેનેડાથી આવેલા ગિરીશભાઈએ પણ પોતાની જમીન શાળાના પ્રોજેક્ટ માટે દાનમાં આપી હતી. આ તમામ દેશોમાં અમને જબરજસ્ત ટેકો મળ્યો. હું જાણતો હતો કે અમે સાચા માર્ગ પર છીએ.

2005 ના અંત સુધીમાં અમારી પાસે યુકે, મોન્ટ્રીયલ, ટોરોન્ટો, દક્ષિણ આફ્રિકા અને ન્યુઝીલેન્ડના ગામ મંડળો તરફથી પૂરતા પ્રમાણમાં ભંડોળ હતું. યુકેમાં મારા એક સાથીએ શાળા માટે ભંડોળ એકત્ર કરવા માટે લોટરી ઇનામ તરીકે મર્સિડીઝ કારનું દાન કર્યું. જાન્યુઆરી 2006 માં પાયાનો પથ્થર પટેલ ફળીયા કરાડીના સ્વ.રામજીભાઈ ફકીરભાઈ પટેલ અને લેસ્ટરનો રહેવાસી, ભારત વિદ્યાલય કરાડી (સ્વતંત્રતા પહેલા) ના વિદ્યાર્થી અને ભૂતપૂર્વ શિક્ષક અને કરાડી સંગઠન મંડળ યુકેના ભૂતપૂર્વ પ્રમુખ દ્વારા પણ રાખવામાં આવ્યો હતો. દુ:ખની વાત એ છે કે જૂની અને historicતિહાસિક ગુજરાતી પ્રાથમિક શાળાની ઇમારતોને નવા માટે જગ્યા બનાવવા માટે જવું પડ્યું. 1930 ની પ્રખ્યાત અને historicતિહાસિક ઠાંડી મીઠાની ફૂય દરમિયાન જે વરંડા પર મીઠાના સત્યાગ્રહીઓ સૂતા હતા તે રાષ્ટ્રપિતા મહાત્મા ગાંધીની આગેવાની હેઠળ.

નવેમ્બર 2006 ના અંત સુધીમાં મકાનનું કામ પૂર્ણતાના આરે હતું. 22 વર્ગખંડો અને 3 સ્ટાફરૂમ ઉપરાંત નવી ઇમારતોમાં એરકન્ડિશન મોટી લાઇબ્રેરી, ઇન્ટરનેટ સુવિધા સાથે 21 લેપટોપ કમ્પ્યુટર્સ સાથે એરકન્ડિશન કોમ્પ્યુટર લેબ, ભૌતિકશાસ્ત્ર, રસાયણશાસ્ત્ર અને જીવવિજ્ઞાન પ્રયોગશાળાઓ, એક એમ્ફીથિયેટર સ્ટાઇલ મ્યુઝિક રૂમ, 1000 જેટલી બેઠક ક્ષમતા ધરાવતું વિશાળ એમ્ફીથિયેટર , એક રસોડું અને ડાઇનિંગ હોલ, એક સ્વિમિંગ પૂલ અને 8 ટેઇલેટ બ્લોક્સ.

કરાડીમાં અમારી શાળાની બેઠકમાં ગુજરાતના તત્કાલીન મુખ્યમંત્રી અને હવે ભારતના વડા પ્રધાન શ્રી નરેન્દ્ર મોદીનો ઉદ્ઘાટન સમારોહ કરવા માટે સંપર્ક કરવાનો નિર્ણય લેવામાં આવ્યો હતો. જલ્દાલપોર તાલુકા માટે અમારા ધારાસભ્ય શ્રી આર.સી.પટેલની મદદથી અમે ગાંધીનગરમાં મુખ્યમંત્રીની મુલાકાત લીધી જેમણે 26 ડિસેમ્બર 2006 ના રોજ શાળાના નવા ઇમારતોના ઉદ્ઘાટન સમારંભ માટે અમારા આમંત્રણને સ્વેચ્છાએ સ્વીકાર્યું. અમે ગુજરાતના તત્કાલીન શિક્ષણ મંત્રી શ્રીમતી આનંદીબેન પટેલને પણ આમંત્રણ આપ્યું. આ કાર્યક્રમ બે દિવસ સુધી ચાલશે અને કંથા વિભાગની મોટાભાગની શાળાઓ ઉજવણીમાં ભાગ લેશે. અમારા બધા વિદેશી મંડળો, દાતાઓ અને સ્થાનિક અને વિદેશમાં શુભેચ્છકોને આમંત્રણો ગયા.

આયોજન મુજબ 26 ડિસેમ્બર 2006 ના રોજ શ્રી નરેન્દ્ર મોદી દ્વારા ઉદ્ઘાટન સમારંભ કરવામાં આવ્યો હતો જેમાં લગભગ દસ હજાર લોકોએ હાજરી આપી હતી. કમનસીબે શ્રીમતી આનંદીબેન પટેલ તે બનાવી શક્યા નથી. મારા

પ્રારંભિક ભાષણમાં મેં શ્રી નરેન્દ્ર મોદીનું સ્વાગત કર્યું અને તેમના પ્રતિભાવ ભાષણમાં તેમણે જાહેર કર્યું કે આ શાળા એક દિવસ રોલ મોડેલ શાળા બનશે. અમે તેમના શબ્દોથી નિષ્ઠાપૂર્વક આશીર્વાદ આપ્યા હતા. બીજા દિવસે પણ મનોરંજન કાર્યક્રમ ચાલુ રહ્યો જેમાં કંથા વિભાગની તમામ શાળાઓએ પોતાનું શ્રેષ્ઠ પ્રદર્શન કર્યું. કેવો યાદગાર શો હતો!

ઉદઘાટન સમારંભ પછી તરત જ અમે અમારી નવી અંગ્રેજી માધ્યમની શાળા માટે જાહેરાત આપવાનું શરૂ કર્યું. બાળકોને સરળ બનાવવા માટે અમે નર્સરી, જુનિયર કિન્ડરગાર્ટન અને સિનિયર કિન્ડરગાર્ટનથી શરૂઆત કરવાનું નક્કી કર્યું. શિક્ષકોની ભરતી કરવામાં આવી અને વર્ગખંડો ફાળવવામાં આવ્યા. નવી નર્સરી ગાંધી સ્મૃતિના બાલ મંદિર બિલ્ડિંગમાં રાખવામાં આવી હતી, જેમાં જુનિયર અને સિનિયર કેજીને મણિભાઈ સ્મારક બિલ્ડિંગમાં રાખવામાં આવ્યા હતા. અરજીઓ આવવા લાગી અને જૂન 2007 માં અમારી પ્રથમ મુદત શરૂ થઈ. અમે નજીકના ગામો જેવા કે મટવાડ, સમાપુર, દાંડી, મહડ, ખંડેરક, બોડાલી, નાની પેઠાણ, મોતી પેઠાણ, કોથમડી અને અવડા ફળિયાથી બાળકોને લઈ જવા માટે અમારી પ્રથમ સ્કૂલ બસ પણ ખરીદી. ગુજરાતી માધ્યમની શાળાઓના બંને વિભાગો પણ જૂની માધ્યમિક શાળા પરિસરને ખાલી રાખીને નવી ઇમારતોમાં ખસેડવામાં આવ્યા હતા.

વર્ષ ૨૦૦૧ or અથવા ધોરણ India ને ભારતમાં બોલાવવા માટે, ગાંધીનગરના પ્રાથમિક શિક્ષણ બોર્ડની પરવાનગી જરૂરી હતી. આગામી વર્ષ 2008-2009 માટે અરજી કરવામાં આવી હતી. પરવાનગી નકારવામાં આવી અને અમે નિર્ણય સામે અપીલ કરવાનું નક્કી કર્યું. મેં સ્કૂલ વતી આ કેસની દલીલ કરી અને લાંબી સુનાવણી બાદ આખરે સપ્ટેમ્બર 2007 માં મંજૂરી આપવામાં આવી. કંથા વિભાગના કેટલાક સ્થાનિક શાળાના શિક્ષકોએ અમને અંગ્રેજી માધ્યમની શાળા ખોલવા સામે વાંધો ઉઠાવ્યો હતો અને તે પરવાનગી નકારવા પાછળનું કારણ હતું.

જૂન 2008 માં અમે 27 બાળકો સાથે નવા હાઈસ્કૂલ બિલ્ડિંગમાં ધોરણ 1 (વર્ષ 1) શરૂ કર્યું. અંગ્રેજી માધ્યમની શાળાની કુલ સંખ્યા 106 થઈ ગઈ હતી. પછી દર વર્ષે અમે ઉચ્ચ વર્ગો માટે પરવાનગી મેળવી. 2009 માં ધોરણ 2, 2010 માં ધોરણ 3, 2011 માં ધોરણ 4 અને 2012 માં ધોરણ 5. જૂન 2012 માં શાળાની સંખ્યા વધીને 275 થઈ ગઈ હતી. હવે પ્રાથમિક વિભાગમાં સમાવવામાં આવ્યો હતો. અમારી શાળાની સંખ્યા તે સમયે વધીને 316 થઈ ગઈ હતી.

માધ્યમિક શાળામાં જવાનો સમય હતો જે એક અલગ શિક્ષણ બોર્ડ હેઠળ આવ્યો. તમામ તૈયારીઓ કરવામાં આવી હતી, એક વર્ગખંડ ફાળવવામાં આવ્યો હતો, નવા શિક્ષકોની ભરતી કરવામાં આવી હતી અને ધોરણ 9 માટે 2016 ની શરૂઆતમાં અરજી કરવામાં આવી હતી. શાળાની મુદત જૂન 2016 માં સોમવારે શરૂ થવાની હતી જ્યારે શનિવારે અમને ગાંધીનગરના શિક્ષણ બોર્ડ તરફથી પરવાનગી નકારતો પત્ર મળ્યો. . અમે તેમને અમારી સ્થિતિ અને ધોરણ 9 માં શરૂ થતા બાળકોના ભવિષ્ય વિશે સમજાવતા પત્ર લખ્યો હતો. આનાથી કોઈ ફરક પડ્યો ન હતો અને જવાબ હજુ પણ ના હતો અને જો અમે ભણાવવાનું શરૂ કર્યું, તો કાયદાકીય કાર્યવાહીની જેલની ધમકી આપવામાં આવી. અમને શાળાના નોટિસ બોર્ડ પર તેમનો ઇનકાર પત્ર દર્શાવવાનું પણ કહેવામાં આવ્યું હતું. અમે અન્ય શાળાઓ પાસેથી સલાહ લીધી અને અમને મદદ કરવાની તૈયારી બતાવવા છતાં તેઓએ કંઈ કર્યું નહીં.

ફાળવેલ વર્ગખંડમાં ભણાવવાને બદલે અમે બાળકોને પુસ્તકાલયમાં મૂકવાનું નક્કી કર્યું અને કોઈએ ફરિયાદ કરી ત્યાંથી જ ભણાવવાનું નક્કી કર્યું. અમે તેમના નિર્ણય સામે ફરી અપીલ કરી. બે અઠવાડિયા પછી અમે તેમને તેમના ફાળવેલા વર્ગખંડમાં પાછા લાવવાનું નક્કી કર્યું. કાયદાકીય કાર્યવાહી અને કેદની ધમકીથી વાકેફ શાળાના અધ્યક્ષ તરીકે મેં શિક્ષણ શરૂ કરવાની હિંમત લીધી અને જેલમાં જવાની તૈયારી કરી. અમે આખું વર્ષ ભણાવવાનું ચાલુ રાખ્યું અને કંઈ થયું નહીં. આ દરમિયાન અમે ગાંધીનગરની કેટલીક યાત્રાઓ કરી હતી. પછી શાળા વર્ષના અંતના બે સપ્તાહ પહેલા અમને અમને પરવાનગી આપતો પત્ર મળ્યો. શું રાહત છે ! આ સમય સુધીમાં શાળાની સંખ્યા 346 હતી અને અમારી પાસે પરિવહન માટે ચાર બસો હતી.

ફરીથી અમારા અંતિમ વર્ષ ધોરણ 10 ની પરવાનગી લેવાનો સમય હતો. સદભાગ્યે આ કોઈ પણ સમસ્યા વિના મંજૂર કરવામાં આવ્યું હતું. આ અંતિમ વર્ષ યુકેમાં જુસીએસઇની સમકક્ષ છે અને ભારતમાં એસએસસી એટલે કે માધ્યમિક શાળા પ્રમાણપત્ર અથવા બોર્ડ પરીક્ષા તરીકે ઓળખાય છે. રાષ્ટ્રીય બોર્ડ દ્વારા પરીક્ષા લેવામાં આવે છે અને

નવસારીની જુદી જુદી શાળાઓમાં બાળકોને તેમની પરીક્ષામાં બેસવું પડે છે. આ SSC ની પરીક્ષા આપનાર અમારી પ્રથમ બેચ હતી અને અમારા માટે પણ એક પરીક્ષા હતી. આ તબક્કે પહોંચવા માટે મેં 2002 થી 2018 સુધી, નર્સરીથી એસએસસી સુધીના સ્કૂલ પ્રોજેક્ટ માટે મારા જીવનના 16 વર્ષનું બલિદાન આપ્યું. 3 વર્ષથી 15 વર્ષની બાળકોની ઉંમરથી.

કોઈ પણ પ્રોજેક્ટને આપવા અને પરિવારથી દૂર રહેવાનો લાંબો સમય હતો. મારા બાળકો અને પૌત્રો મને યુકે પાછા ફરવા માંગતા હતા. હું પણ તેમને મિસ કરતો હતો. ઘણી બેઠકો કર્યા પછી અને મારી પાસેથી કોણ લેવું તેની નિમણૂક કર્યા બાદ મેં 7 ફેબ્રુઆરી 2018 ના રોજ અમારી શાળાના વરિષ્ઠ ટ્રસ્ટી શ્રી મગનભાઈ ભાણાભાઈ પટેલને માંડુ રાજીનામું સોંપ્યું હતું. મેં મારા રાજીનામાની જાણ કરવા શિક્ષકની સભાની વિનંતી કરી હતી. આ મારા માટે અને બધા માટે ખૂબ જ ભાવનાત્મક ક્ષણ હતી કારણ કે હું અમારી શાળાને પાછળ છોડી રહ્યો હતો જે શરૂઆતથી અત્યાર સુધી મજબૂતીથી મજબૂત બનતી ગઈ હતી. મારા સહિત લગભગ તમામ શિક્ષકોની આંખમાં આંસુ હતાં. મેં બધાને વિદાય આપવા માટે તમામ વર્ગખંડોની મુલાકાત લીધી અને ધોરણ 10 ના બાળકોની અંતિમ પરીક્ષા નજીક હોવાથી તેમને શુભેચ્છા પાઠવી.

પછીના મહિને માર્ચમાં હું મારા પરિવાર સાથે જોડાવા અને મારા પૌત્રો સાથે સમય પસાર કરવા પાછો આવ્યો. ત્યાં સુધી મારી ત્રણ સુંદર પૌત્રીઓ હતી અને મારા ઘરે પાછા આવ્યા પછી મારી પુત્રીએ અમારી સુંદર પૌત્રીને જન્મ આપ્યો. કેવો આનંદ, કેવું જીવન. માત્ર પૌત્ર-પૌત્રી સાથેના લોકો જ તેમને મળવાથી અને તેમની સાથે આનંદ માણવામાં આનંદ અને ખુશીને સમજશે. મગનભાઈ ભાણા હંમેશા 'અસલ કર્તા સુદ મિથુ લાગ' કહેતા હતા એટલે કે વ્યાજ મૂડી કરતા મીઠો હોય છે.

માર્ચમાં ધોરણ 10 ના બાળકોએ તેમની SSC ની પરીક્ષા આપી અને પરિણામો આવ્યા ત્યારે મને જે આનંદ અને પરિપૂર્ણતાની અનુભૂતિ થઈ તેની કલ્પના કરો. અમે 100% પરિણામ પ્રાપ્ત કર્યું હતું! આ કેક પર હિમસ્તરની જેમ હતું અને મારી કારકિર્દીમાં સાત તારા ઉમેર્યાં. શું એક અંતિમ સ્પર્શ અને મારા બલિદાન સારી રીતે લાયક છે. એક સફળ પ્રોજેક્ટ અને એક સંસ્થા જે આવનારા ઘણા વર્ષો સુધી કંથા વિભાગના લોકોની સેવા કરશે. દુ સુસેસફની વાત છે કે આ સફળતાની વાર્તા પ્રાપ્ત કરવા માટે ગુજરાતી માધ્યમની માધ્યમિક શાળાનું બલિદાન આપવું પડ્યું જેના માટે હું કરાડીના લોકોની દિલથી માફી માંગુ છું.

હું આશા રાખું છું કે તમને ભારતમાં મારી આશ્ચર્યજનક યાત્રા અને અનુભવો વાંચીને આનંદ થયો હશે. મને માર્ગદર્શન આપનારા તમામ લોકો, મારી સાથે કામ કરનારા શિક્ષકો અને આ ઉમદા હેતુમાં મને ટેકો આપનારા તમામ લોકોનો હું હૃદયપૂર્વક આભાર માનું છું. સાચી ટીમ ભાવના જે ફળદાયી પરિણામો લાવે છે.

મહેશ કરાડિયા,

ભૂતપૂર્વ પ્રમુખ ભારત વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ કરાડી (2002-2018)